

Аннабель Лі (переклад В. Гречки)

Едгар Аллан По

Це колись, ще за давніх-давен було,
За морями, де край землі,
Де жила та дівчина, ти чув його,
Дзвін ім'я той – Аннабель Лі,
І дівчина жила ця любити щоб,
Та коханою будь мені.

Я був дитям, і вона дитям
За морями, де край землі,
Та любили любов'ю любові більш
Я з моєю Аннабель Лі –
Так любили, що ангелів погляд пік
Їй услід і мені.

І це був той привід, давним-давно,
За морями, де край землі,
Щоб вітер холодом з хмар обдав
Красу мою, Аннабель Лі;
Вельможний родич враз прийшов
І щоб не була мені,
Сховав у склепі її мерщій,
За морями, де край землі.

Пів щастя ангелам хоч би того,
Їй заздрять вони й мені –
Так! – був це той привід (як знали всі,
За морями, де край землі),
Щоб обдав у ніч вітерець зі хмар,
Змерзла і вмерла щоб Аннабель Лі.

Та любов була наша любові сильніш
Тих, старші хто, ніж ми самі,
Більш мудрі хто, ніж ми самі –
Й ні з ангелів хтось у Небес вишині,
Ні з демонів з-під землі,
Ніколи б не вкрали в моєї душі
Прекрасної Аннабель Лі.

Місяць не принесе в сни мої більш лице
Прекрасної Аннабель Лі,
Та без зір тих ночей, я у сяйві очей
Прекрасної Аннабель Лі,
В час приливу там я, ніч усю поряд я
Там де мила – де мила – де доля моя,
В її склепі, де край землі –
В тій, що морем звучить землі.

Переклад Віталія Гречки, 30.10.2023